

[Ib Christensen]

Jeg vil godt ramme en pæl igennem denne snak om, at man skal holde boligudgifterne i ro ved f. eks. at fastlåse den amtskommunale grundskyld. Sagen er jo den, at ved at fastfryse den amtskommunale grundskyld til 15 promille går amtskommunerne glip af en indtægt, som de ellers havde, hvis folketingets flertal havde fastholdt de 20 promille, og derved går amtskommunerne glip af en samlet indkomst på godt og vel $\frac{3}{4}$ mia kr. om året. Samtidig får vi at vide, at amtskommunernes udgifter stiger stærkt ikke mindst til lønomkostninger, ændssvageforsorgen skal overgå til amtskommunerne, og de har mange andre opgaver. I løbet af kort tid vil deres lønudgifter stige fra $7\frac{1}{2}$ mia kr. til over $10\frac{1}{2}$ mia kr., altså en stigning på $3-3\frac{1}{2}$ mia kr.

Amtskommunerne har to muligheder for at få indtægter. Den ene er indkomstskatten, og den anden er den amtskommunale grundskyld. Når man fastlåser den amtskommunale grundskyld, har amtskommunerne ingen anden udvej end at skrue indkomstbeskatningen op, og så prøver man Gud hjælpe mig at sælge denne skatteomlægning væk fra jord og over på folks arbejdsindkomster til lønmodtagerne med den begrundelse, at deres boligudgifter holdes i ro. Hvad hjælper det, når de plukkes til skindet i skat af deres indkomster, så lad os lige ramme en pæl igennem denne snak. Den er kun egnet til at forvirre begreberne og forfuske realiteterne over for folk.

Vi skal ikke drøfte de konkrete udspil omkring boligerne i øvrigt. Jeg vil sige om de lejeværdijusteringer, der er tale om, at det er så små justeringer, at vel ingen kan gøre ad dem. Ja, centrum-demokraterne kan altså. Men på den anden side løser de heller ikke problemerne, og det er jo det, der er tale om, at man gerne skulle løse det problem, som den enorme ejerboligsubsidiering er her i landet. Det kan man løse i hvert fald ved en egentlig og rimelig justering af lejeværdien og bevare rentefradragsretten fuldt ud, eller man kan, som nogle er tilhængere af, prøve at begrænse rentefradragsretten for privat gæld.

For os er det ikke så væsentligt, hvilken af de to veje man vælger, men man gør bare ikke noget ved det i realiteten i det udspil, der kommer fra regeringens side. Det er kendsgerningen. Det at sondre mellem renter af gæld til boligforbrug og til erhvervs-

sigt forbrug er jo i sig selv en uhyre vanskelig opgave, og det er vel en af grundene til, at regeringen ikke er kommet med et udspil. Men så burde man i hvert fald komme med en rimeligere justering af lejeværdien end den, der her er tale om, selv om det er et fremskridt, at der dog sker en ændring i retning af, at man forlader den kryptiske dato 8. december 1969 som en slags skel mellem forskellige grupper af ejerboligbesiddere.

Vi kan altså sige, at disse justeringer ikke løser problemerne, og det gælder også, for så vidt angår forbedring af boligsikringen og højrentebyggeriets problemer. De er altså på den anden side heller ikke, hvad meningen ellers var, egnede til at gyde olie på vandene og lette en fredelig løsning på arbejdsmarkedsoverenskomstforholdene.

Hr. Erhard Jakobsen sagde, at der er sandelig ikke særlige fordele forbundet med at eje egen bolig. Ja men lad os så henvise til, hvad det økonomiske råds formandskab har sagt i en analyse af dette problem. Dér gjorde man op, at over en 15-årig periode havde den, der havde en ejerbolig, modsat den, der havde en lejet bolig, med samme indtægt og boligudgifter haft en 30 pct.s større forbrugsmulighed. Det er kendsgerningerne, og derfor må vi sige, at det problem skal også løses, men der er ikke gnist af opræk til, at man alvorligt vil gå i krig med det i de udspil, der er kommet fra regeringens side. Vi må desværre konstatere, at det er for sent, for lidt og for småt.

Retsforbundet har ikke været særlig jublende glad over de forlydender, der har været omkring den værdistigningsafgift, som regeringen påtænker. Vi er kritiske over for denne metode at gribe problemet om jordværdistigninger og ejendomsværdistigninger an på. For det første er det en skat, der kun kommer i handelsleddet, og det vil sige, at den bliver overvæltet og virker prisfordyrende, ligesom den virker hindrende for folks mobilitet i landet, hvilket ikke er godt i en arbejdsløshedssituation. Den virker altså fordyrende, og den bliver væltet over på den unge generation.

For det andet skelner den ikke mellem jordværdi og bygningsværdi, og det bliver et vanskelig problem rent administrativt og også teknisk og politisk. I det øjeblik man udstrækker kapitalvindingsskattens princip – og det er jo i realiteten det, man gør efter